

Immortalitas Animarum natu-

raliter immotescit.

QVis negat hanc animam, fragilis quæ carceris huius
Sedula vel custos, captiua aut libera fertur,
Ducere de superis cœ effis originis ortum?
Tun' (Epicure) negas? satis est te posse negare:
De grege (stulte) tuo, vox est dignissima porco.
Hem tibi, in immensi versata volumine mundi
Quid natura docet, vel cæcæ lumine mentis:
Da mihi ab extremo terrarum litore gentem,
Barbara raucisoni fuerit licet incola Gangis:
Fuctibus Indorum vastas qui verberat oras;
Siue sit Arctoæ gelidæ contermina plagæ;
Aut vbi candentes æternum Syrius ægros
Vrit, & exsiccat malè grato lumine messes,
Sit licet illa rudis, trux, aspera, bellica, Diuûm
Gens inimica sacris, quæ non tamen esse fatetur
Immortalem animam diuino & semine natam
Inde rogis viuos sese immisere cremandos
Illi, quos miseræ vexarunt tædia vitæ,
Impauidi contra cædes, incendia, ferrum,
Ne mora surgentes acutius, ingrata retardet.
Rides Elysios (vt vatium somnia) campos,
Arua beatorum, syluas & amæna vireta,
Quodq; ibi diuini vates, castæq; puellæ,
Magnanimi Heroes, regesq; lucisq; fruuntur
Æternâ pacis mercede, & amore deorum.
Tartareas pœnas, laruas & phasmata credis,
Vmbrarumq; domos, & ditis inania regna;
Quodq; ibi fatalem, saeuus mouet Aeacus, urnam,
Et vocat ad pœnas manes, vmbraeq; silentes.
Non metuis toruas, minitantes flagra, sorores,
Non Lethes latices, Phiegetonta, aut lenta Cocyti
Fumina, saxa, rotas, pendentia poma, catenas,
Omnia quæ superesse probant post funera, mentem.
Si non ista valent, ratio te inuicta mouebit.
Quæ sibi terrenam propriâ vi fabricat arcem,
Quæq; mouet molem (tamen est immobilis) istam,
Quæ valet exigui, momento temporis vno
Metiri palmam simul, & percurrere cælum,
Quæ non organico membri dependet ab vsu,
Sed sepatata potest (etiam coniuncta) vagari
Expers materiæ, verèq; Essentia simplex
Immortalis erit. Sed talis tantaq; mentis
Conditio est, hinc, æternum sibi vendicat ortum.

Populus rector pessimus.

VNicus esto pater patriæ qui publica curet,
Multorum imperii certa ruina comes,
(Mæonius cecinit diuino carmine vates)
Consiliumq; placet (magne poeta) tuum.
Imperium est corpus. Plures admittere formas,
Non eadem moles corporis vna potest.
Imperium est nauis, cui rector sufficit vnus,
Qui clauo assideat, prospiciatq; rati.
Imperium, cælum. Sol vnicus esto: ruinam
Aut timeat cœli machina pulchra, suam.
Rex Anima imperii, (si plures,) definit esse
Corpus, & è vulgo nascitur hydra recens.
Rex nauarcha ratis, fæces purgare popellum
Addecet, aut malos scandere plebis opus.
Sol, rex, imperii. Stellæ plebs ima minores,
Occultent radios (sole nitente) suos.

Ergo

Est miserum regni corpus, cum non caput vnum,
Sed vulgus capitum multorum bellua, regnat.

